

Wandeling 5 april 2025

Rondje Avenhorn – 16,3 km

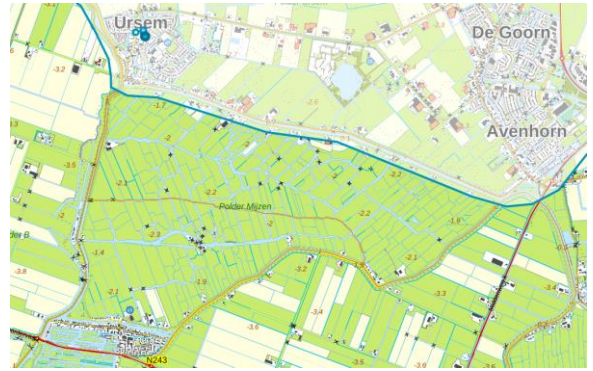
Net als in Enkhuizen ook vandaag een zonovergoten dag met een strak blauwe hemel. Wat een kadootje. Een rondwandeling vanuit Avenhorn de Mijzenpolder rond. We begonnen in Avenhorn bij Villa Groet met koffie. Een prachtig café/restaurant waar we mochten beginnen en eindigen. Avenhorn doet mij toch echt aan de winter denken. De opstapplaats om een schaatstocht te beginnen. De mijzenpoldertocht is onder de schaatsters een begrip. Op 22 februari 1986 ben ik hier gestart voor de eerste Noordhollandtocht op de schaats. Een barre tocht van meer dan 200 km. Ha, net als de Camino wil ik bijna zeggen.

Carla gaf om 10.00 uur het startschot en we begonnen de route die door Co Pater was uitgezet. Co waarschuwde ons nog eerst, want Sinterklaas komt hier elk jaar aan in de haven van Avenhorn. Dus we moesten ons wel gedragen. Geen probleem want we zijn wandelaars, we zijn pelgrims dus gingen we onbevangen en zonder angst van start.

De groep was 35 mens sterk met ook 3 jong volwassenen onder de gelederen. Leuk hoor. Sommigen van ons waagden het al om in de korte broek te lopen. De zon scheen volop maar de eerste uurtjes was het best nog wel frisjes. Na Avenhorn pakten we gelijk de ringdijk op richting Oostmijzen. Een prachtig pad over het gras langs de Beemster ringvaart. Genieten. Met die typische witte bruggen over het water. Een mooie plek voor de groepsfoto (door Ans).

De mijzenpolder is een echte veenpolder en is gelukkig niet verkaveld. Vroeger was de Mijzenpolder was verdeeld in drie bannen (= rechtsgebied): Schermerhorn, Ursem en Avenhorn. En elke banne was belast met een stuk dijkbeheer. Dat pakte op een gegeven moment niet goed uit. In 1889 was er een dijkdoorbraak en kwam de hele polder een meter onder water te staan. Dat was de aanleiding om het beheer samen te voegen tot Heemraadschap Mijzen.

We vervolgden onze weg op de Noorddijk naar Schermerhorn. Af en toe een hek, af en toe een overstapje. Zelfs twee planken over een sloot. Maar dat kunnen we hebben. Dat maakt het leuk. Via het Westeinde liepen we het dorp binnen en in de Grote Kerk

van Schermerhorn stond de koffie klaar met een lekkere – nog warme – gevulde koek.

Na de rustpauze vervolgden we onze weg over de Westmijzer richting Ursem met in het water twee foeragerende lepelaars en aan onze linkerhand de Noordhollandse molens. Bij Ursem sloegen we af naar rechts de Mijzerdijk op richting Avenhorn. Wat is dit toch een mooi stukje Noordholland. Co hield stil bij de banpaal van Avenhorn en legde uit waar die voor diende. Het was een paal om het rechtsgebied van Hoorn te markeren. Iemand die verbannen werd uit Hoorn wist dat dit de grens was. Ondertussen doemde Avenhorn al weer op en aan het einde van de tocht deden we natuurlijk nog een drankje toe in het café.

Al met een prachtig rondje om te wandelen, te fietsen of te varen (en vroeger schaatsen).

Thuis zeg ik altijd: “ik ga weer even naar mijn Caminovrienden”. Enthousiaste Caminoverhalen aanhoren, een luisterend oor vinden. Dat Caminovuurtje warm houden. Maar ik heb ook andere mooie gesprekken gevoerd vandaag.

We hebben heerlijk gewandeld met zijn allen. De organisatie hartelijk bedankt. Ik heb weer een paar leuke nieuwe mensen ontmoet met mooie verhalen. Kortom, ik heb genoten van deze dag. De wangetjes zijn flink verkleurd en tot een volgende keer.

Vriendelijke groeten,
Cees Bol.

Even een rustmomentje met koffie en thee in de grote kerk van Schermerhorn

Groepsfoto door Ans

Aankomst bij Villa Groet

Foto met Ans (helemaal rechts)